

Επετειακές Εκδηλώσεις για την 25η Μαρτίου στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Η Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας τίμησε και φέτος την **Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821**, συνδιοργανώνοντας με το **Ίδρυμα Πολιτισμού** δύο επετειακές εκδηλώσεις, με τίτλο: **«Γυναίκες Μεγαλόψυχες»**.

Η πρώτη εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην πόλη του Αγρινίου, το Σάββατο 22 Μαρτίου 2025, στις 6.30' το απόγευμα στην αίθουσα εκδηλώσεων του 7ου Γυμνασίου Αγρινίου, ενώ η δεύτερη πραγματοποιήθηκε ανήμερα της 25ης Μαρτίου, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, στην αίθουσα της Περιφερειακής Ενότητας Αιτωλοακαρνανίας.

Τα μέλη των τμημάτων θεάτρου, χορωδίας και παραδοσιακών χορών του Ιδρύματος Πολιτισμού «Άγιος Ευγένιος ο Αιτωλός», της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, παρουσίασαν ένα πλούσιο εορταστικό πρόγραμμα, με επετειακά τραγούδια από τους Αγώνες της Παλιγγενεσίας του '21, θεατρικό έργο αφιερωμένο στην προσφορά των Γυναικών στον Αγώνα και κυρίως σε γυναίκες

μορφές που έδρασαν και συμμετείχαν στην Ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου, καθώς και παραδοσιακούς χορούς από το παιδικό τμήμα.

Την επιμέλεια της παρουσίασης του προγράμματος είχε η κα Κατερίνα Πολυμενάκου – Πουρνάρα, Μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος ενώ ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής, κ. Χρήστος Ζήσης κατά την ιστορική του εισήγηση για την Επέτειο της 25ης Μαρτίου ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:

«Έμπλεοι υπερηφάνειας, αποτίουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής σε αυτούς που μας την χάρισαν. Έμπλεοι ευγνωμοσύνης, τιμάμε σήμερα έναν προς έναν, όλους τους γνωστούς και αφανείς ήρωες που, παρά τα 400 σχεδόν χρόνια σκλαβιάς, κράτησαν την ψυχή τους αδούλωτη. Που, αν και πολιορκημένοι, παρέμειναν ελεύθεροι. Τιμάμε όλους εκείνους, άνδρες και γυναίκες, που έβαλαν την ελευθερία και την τιμή, πάνω από την επιβίωσή τους και, που με τον ευκλεή θάνατό τους, έγραψαν τη λαμπρότερη σελίδα στη σύγχρονη ιστορία μας: τη σύσταση του νέου ελληνικού κράτους. Δεν θα πρέπει ποτέ να επιτρέψουμε στους εαυτούς μας την «απώλεια της Εθνικής Μνήμης», καθότι, μόνο εφόσον ελεύθερα διδαχθούμε από τις αιώνιες πληγές και τις αρετές της Φυλής και του Έθνους, τότε, και μόνον τότε, θα καταφέρουμε να προσεταιρισθούμε τη διαχρονική σημασία που εσαεί υπαγορεύει ο αγώνας των επιφανών ηγετών και αφανών Αγωνιστών του '21».

Ο χαιρετισμός του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Κατά τον καταληκτήριο χαιρετισμό του ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας** κ. Δαμασκηνός ανέφερε τα εξής:

«Αδελφοί μου, η Ενθρόνιση ενός Μητροπολίτου σε έναν τόπο είναι το πιο συγκλονιστικό γεγονός στη ζωή του. Ιδιαίτερα για έναν κληρικό, που η μόνη επικοινωνία που είχε με τον τόπο που τον έταξε η Εκκλησία να διακονήσει ως Επίσκοπος, ήταν από το μάθημα της ιστορίας και της γεωγραφίας.

Όταν, λοιπόν, έρχεσαι για πρώτη φορά Επίσκοπος στο Μεσολόγγι ζεις κάτι συγκλονιστικό. Εκείνη την στιγμή της επίσημης υποδοχής συνειδητοποίησα το ιστορικό βάρος που έχει αυτός ο τόπος. Είδα για πρώτη φορά όλους αυτούς τους ανθρώπους ντυμένους με τις παραδοσιακές στολές και τα άρματα να με υποδέχονται λες και βγήκαν από τα βάθη της ιστορίας, χωρίς να έχει αλλάξει τίποτα επάνω τους. Όχι μόνο από τις φορεσιές και τα όπλα, αλλά και από τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους. Λες και ήταν ήρωες που ζωντάνεψαν μετά από εκατοντάδες χρόνια και ζουν το τώρα, όπως το είχαν ζήσει τότε.

Σε λίγους μήνες ήρθε η πρώτη εμπειρία των Εορτών Εξόδου! Πρώτη φορά!

Πρωτόγνωρη εμπειρία! Τίποτα δεν μπορεί να είναι όμοιο με αυτή την πρώτη εμπειρία. Και όσο έβλεπα να περνούν από μπροστά μου σε ένα αυστηρό, πένθιμο, λιτανευτικό τυπικό εκατοντάδες νέοι, ηλικιωμένοι, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, τότε γεννήθηκε μέσα στο μυαλό μου η σκέψη, ότι δεν μπορεί η Εκκλησία να μη δημιουργήσει τον Τομέα Πολιτισμού. Όχι για να λειτουργήσει ανταγωνιστικά σε σχέση με τους υπόλοιπους φορείς, αλλά για να λειτουργήσει ως κιβωτός διασώσεως και διαφυλάξεως του πολιτιστικού αποθέματος, που ούτως ή άλλως η ίδια διαθέτει. Η Εκκλησία πάντοτε παρήγαγε πολιτισμό μέσα από τις ιερές τέχνες της. Η Εκκλησία πάντοτε διέσωζε ή μάλλον ήταν απόλυτα ταυτισμένη με το πολιτιστικό υπόβαθρο του κάθε τόπου.

Πολύ σύντομα βρέθηκαν οι κατάλληλοι άνθρωποι και έγιναν συγκυρηναίοι και συνοδοιπόροι σε αυτό το τόλμημα. Ήταν τόλμημα να δημιουργήσουμε το Ίδρυμα Πολιτισμού, γιατί δεν είχαμε καμία υποδομή. Και όμως τολμήσαμε. Την πρώτη χρονιά πιλοτικά και εδώ στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου και στο Αγρίνιο. Και η ανταπόκριση ήταν εντυπωσιακή. Συγκροτήθηκε αμέσως μία χορωδία ενηλίκων. Σχηματίστηκαν, αρχικά, τμήματα παραδοσιακών χορών ενηλίκων και σήμερα είδατε και την πρώτη εμφάνιση του παιδικού τμήματος. Δημιουργήθηκε θεατρική ομάδα και στο Μεσολόγγι και στο Αγρίνιο. Σχηματίστηκαν ομάδες φιλαναγνωσίας και εκμάθησης βυζαντινής αγιογραφίας.

Κάθε φορά, πατέρες και αδελφοί, θυμάμαι τη φράση του Ευαγγελίου που ακούσαμε σήμερα: «ουκ αδυνατίσει παρά τω Θεώ παν ρήμα». Άμα θέλει ο Θεός να γίνει κάτι, όσα προβλήματα και αν υπάρξουν, όσες αντιξοότητες κι αν παρουσιαστούν θα γίνει στο τέλος το δικό Του θέλημα.

Σήμερα, όμως, είμαι πάρα πολύ χαρούμενος και πάρα πολύ συγκινημένος, γιατί έρχεται αύτη η προσπάθεια να προστεθεί σε τόσες άλλες πολύ σημαντικές που υπάρχουν στον τόπο μας. Θέλω πραγματικά να εξομολογηθώ, ότι το Μεσολόγγι είναι η πόλη που παράγει πολιτισμό.

Εμείς ως Ίδρυμα Πολιτισμού ποτέ δεν θα λειτουργήσουμε ανταγωνιστικά. Θέλουμε να συνεργαστούμε με όλους. Να έρθουμε και εμείς και να προσθέσουμε ένα μικρό λιθαράκι.

Θέλω τούτη την ώρα ιδιαιτέρως να ευχαριστήσω θερμά τον κ. Αντιπεριφερειάρχη, τον κ. Μαυρομμάτη και τον κ. Δήμαρχο, τον κ. Διαμαντόπουλο. Και με τον κ. Δήμαρχο και με τον κ. Αντιπεριφερειάρχη έχουμε μια άψογη συνεργασία.

Επιτρέψτε μου τέλος να απαντήσω στο ερώτημα που μας έθεσε μία από τις πρωταγωνίστριες του θεατρικού. «Την ελευθερία που σας δώσαμε τί την κάνετε;». Την ελευθερία που μας παρέδωσαν οι πρόγονοί μας δεν έχουνε δικαίωμα ούτε να

την λησμονήσουμε, ούτε να την ξεπουλήσουμε, ούτε να την υποτιμήσουμε. Προσέξτε, αδερφοί μου, δεν μιλάμε πλέον για σωματική ελευθερία. Μιλάμε για ελευθερία ψυχής και συνείδησης. Είναι πολύ πιο εύκολο να υπερασπιστείς την ελευθερία του σώματός σου. Είναι όμως πολύ πιο δύσκολο να υπερασπιστείς την ελευθερία της ψυχής και της συνείδησης σου.

Και επειδή είμαστε όλοι άξιοι συνεχιστές της θυσίας αυτών των ηρώων γυναικών προγόνων μας, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, ότι το φρόνημά μας πρέπει να παραμείνει αδούλωτο. Η ψυχή μας να παραμείνει βαθιά προσηλωμένη στην πίστη προς τον Θεό. Η συνείδησή μας να παραμείνει αδιαπραγμάτευτη. Θα έρθουν πολλές προκλήσεις. Δεν θέλω να λειτουργήσω προφητικά, αλλά θα έρθουν πολλές προκλήσεις στο σύντομο μέλλον. Θα πρέπει να αντισταθούμε, όχι τόσο με τη δύναμη των σπαθιών και των όπλων, όπως έκαναν οι προγονοί μας, αλλά με την δύναμη της θυσίας, της διακονίας και της ενότητός μας. Να το θυμάστε αυτό, αδελφοί μου. Πρέπει να διαφυλάξουμε την ενότητά μας ως κόρη οφθαλμού. Δεν έχουμε κανένα περιθώριο και δεν μπορούμε να επιτρέψουμε σε κανέναν να διαδραματίσει τον σκοτεινό ρόλο να διχάσει το γένος των Ελλήνων.

Ο επόμενος διχασμός ίσως είναι η απόλυτη καταστροφή μας. Γι' αυτό πρέπει να παραμείνουμε όλοι μας ενωμένοι και μάλιστα εδώ στον τόπο μας. Ενωμένοι να πορευθούμε μέχρι την 1η Ιανουαρίου του 2026. Ενωμένοι να γιορτάσουμε τη μεγάλη αυτή επέτειο. Ενωμένοι να διατρανώσουμε σε ολόκληρο τον κόσμο, ότι το Μεσολόγγι ζει. Κανείς δεν μπορεί να εξαιρεθεί από αυτή την πανστρατιά. Κανένας δεν θα μπορεί να μείνει εκτός από αυτή τη μεγάλη και γιγαντιαία προσπάθεια για ένα ολόκληρο χρόνο, το Μεσολόγγι να βρίσκεται στην κορυφή της επικαιρότητας της πατρίδας μας και γιατί όχι και ολόκληρης της Ευρώπης. Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους σας».

Τις εκδηλώσεις τίμησαν με την παρουσία τους στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου ο Αντιπεριφερειάρχης Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Μαυρομμάτης και ο Δήμαρχος Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου κ. Σπυρίδων Διαμαντόπουλος και στο Αγρίνιο ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Κωνσταντίνος Ζώης. Επίσης παρέστησαν Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί και Περιφερειακοί Σύμβουλοι, εκπρόσωποι τοπικών συλλόγων και Φορέων.

Η ομιλία του Καλλιτεχνικού Διευθυντή του Ιδρύματος κ. Χρήστου Ζήση:

«Δυό λευτεριές 'ματόβρεχτες, παιδιά μεγάλου κόπου,

η λευτεριά του Έλληνα κι η λευτεριά του ανθρώπου»,

μας υπενθυμίζει ο μεγάλος μας ποιητής, Κωστής Παλαμάς. Ο κοινός εορτασμός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και της Ελληνικής Επανάστασεως του 1821, αναδεικνύει την διαχρονική, άρρηκτη και ισχυρή σχέση του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας και συμβολίζει την ανυπέρβλητη αξία του αγώνα και της θυσίας. Ημέρα χαράς και υπερηφάνειας για τον απανταχού Ελληνισμό! Ημέρα πνευματικής σωτηρίας και κοινωνικής απελευθέρωσης! Ημέρα εορτασμού και τιμής της Παναγίας μας, ημέρα μνήμης του μεγαλείου του αδούλωτου λαού μας. «Σήμερα της σωτηρίας ημών το Κεφάλαιον, και του απ' αιώνος μυστηρίου η φανέρωσις» ψάλλει ο υμνωδός. Σήμερα, και ανοίγει το πλέον μνημειώδες, κοσμοσωτήριο και κοσμοϊστορικό κεφάλαιο στην ιστορία της ανθρωπότητας: το κεφάλαιο της σωτηρίας του κόσμου! Έκλεισε αυτό της υποδούλωσης στην αμαρτία, της φθοράς, της απελπισίας των ανθρωπίνων ψυχών, η οποία τυραννούσε το ανθρώπινο γένος και άνοιξε, με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, το κεφάλαιο της λύτρωσης, της ελευθερίας, της χαράς, της αιώνιας Ζωής.

Ταυτόχρονα όμως, σήμερα εορτάζουμε και τον ευαγγελισμό του έθνους μας. Είναι η επέτειος της επανάστασης των προγόνων μας, η οποία ξεκίνησε επίσημα κατά την εορτή του Ευαγγελισμού. Στο 1821 η ελευθερία σαρκώνεται στην απόφαση των

Ελλήνων να αποτινάξουν την τυραννία της μακρόχρονης σκλαβιάς και να διεκδικήσουν το αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου και λαού για αυτοδιάθεση.

Για να καταλάβουμε ακόμη καλύτερα τί σημαίνει και τί πραγματικά είναι η Επανάσταση του 1821, ας δούμε τη γλώσσα που χρησιμοποίησαν οι ίδιοι οι Έλληνες, που την πραγματοποίησαν. Έλεγαν λοιπόν, «ο μεγάλος Ξεσηκωμός». Διότι όποιος είναι δούλος είναι στο έδαφος, δε βλέπει ορίζοντα, δεν κοιτάζει κανέναν στα μάτια, όπως κάνει χωρίς να χρειάζεται καν να το σκεφτεί ο ελεύθερος άνθρωπος. Και οι άνθρωποι αυτοί, οι λίγοι, οι μικροί, Σηκώθηκαν... Έλεγαν «ο Αγώνας» και ονόμαζαν τους εαυτούς τους «Αγωνιστές». Ο όρος δε χρειάζεται πολύ ανάλυση. Εννοούσαν την τιτάνια προσπάθεια, τον απροσμέτρητο κόπο, τις θυσίες ψυχής, σώματος, περιουσίας που ήταν απαραίτητες για να πετύχουν τον υπέρτατο σκοπό, την ελευθερία.

Αλήθεια όμως, τί άνθρωποι ήταν εκείνοι που ξεσηκώθηκαν; Με κάθε βεβαιότητα, δεν είναι οι γραφικοί και ατρόμητοι με τις φουστανέλες και τα τσεμπέρια, που σε κοίταζαν κατάματα και φώναζαν «Ωρέ!». Είναι οι άνθρωποι που, επειδή απαίτησαν την ελευθερία τους, σουβλίστηκαν, που βιάστηκαν ομαδικά και αυτοί και τα παιδιά τους, πριν να σφαγιαστούν, που γδάρθηκαν ζωντανοί ή που ζωντανοί πετάχτηκαν στη φωτιά, που απαγχονίστηκαν σε διαβόητους πλατάνους, που εγκλείστηκαν ομαδικά σε φρικτά υπόγεια, για να πεθάνουν όρθιοι και βασανιστικά. Ακόμη, είναι αυτοί που τα κεφάλια και τα αυτιά τους γέμισαν τα επινίκεια των Οθωμανών/Τουρκαλβανών/Αιγυπτίων, καλάθια, είναι αυτοί οι άνθρωποι, που πωλούνταν στα παζάρια, για να χαθούν οι περισσότεροι στα βάθη της Ανατολίας. Είναι αυτοί που ανατινάζονταν σε μπαρουταποθήκες, για να μην πάθουν όλα τα παραπάνω ή που πηδούσαν με τα παιδιά τους στους γκρεμούς για τον ίδιο λόγο. Ο κατάλογος με τα μαρτύρια είναι μακρύς και αποτρόπαιος και οι άνθρωποι αυτοί τα υπέστησαν για την ελευθερία. Θα μπορούσαμε να τους χαρακτηρίσουμε "αυτοδίδακτους της Ελευθερίας" αφού πολλοί δεν κατάφεραν να την γνωρίσουν.

Έμπλεοι υπερηφάνειας, αποτίουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής σε αυτούς που μας την χάρησαν! Στην ηγετική μορφή της Επανάστασης, τον Αρχιστράτηγο Θεόδωρο Κολοκοτρώνη – το γέρο του Μωριά, τον σπουδαίο αρματολό και Στρατάρχη της Ρούμελης, Γεώργιο Καραϊσκάκη, τον Εθνομάρτυρα Αθανάσιο Διάκο, την καπετάνισσα Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, που μπροστά της «ο άνανδρος ησχύνετο και ο ανδρείος υπεχώρει», την αριστοκρατική Μαντώ Μαυρογένους, τον «γενναιότερο των γενναίων», Νικήτα Σταματελόπουλο.

Έμπλεοι ευγνωμοσύνης, τιμάμε σήμερα τον Κανάρη, τον Μιαούλη, τους Φιλικούς και, έναν προς έναν, όλους τους γνωστούς και αφανείς ήρωες που, παρά τα 400 σχεδόν χρόνια σκλαβιάς, κράτησαν την ψυχή τους αδούλωτη. Που, αν και

πολιορκημένοι, παρέμειναν ελεύθεροι. Τιμάμε όλους εκείνους, άνδρες και γυναίκες, που έβαλαν την ελευθερία και την τιμή, πάνω από την επιβίωσή τους και, που με τον ευκλεή θάνατό τους, έγραψαν τη λαμπρότερη σελίδα στη σύγχρονη ιστορία μας: τη σύσταση του νέου ελληνικού κράτους.

Δεν θα πρέπει ποτέ να λησμονούμε, ότι για όλους αυτούς τους ήρωες του 21 που τιμάμε σήμερα, η έννοια της φιλοπατρίας δεν ήταν κάτι απροσδιόριστο, αλλά έλαβε υπόσταση και αποτέλεσε και αποτελεί πρότυπο και ηθική επιλογή για όλο το Έθνος, καθότι ήταν και είναι συνυφασμένη με την ανενδοίαστη προθυμία προς την υπέρτατη των θυσιών, τη θυσία της ζωής.

Δεν θα πρέπει ποτέ να επιτρέψουμε στους εαυτούς μας την «απώλεια της Εθνικής Μνήμης», καθότι, μόνο εφόσον ελεύθερα διδαχθούμε από τις αιώνιες πληγές και τις αρετές της Φυλής και του Έθνους, τότε, και μόνον τότε, θα καταφέρουμε να προσεταιρισθούμε τη διαχρονική σημασία που εσαεί υπαγορεύει ο αγώνας των επιφανών ηγετών και αφανών Αγωνιστών του 21.

Το ιστορικό δίδαγμα και η εθνική επιταγή για την επιβίωση του Έθνους στο διηνεκές, παραμένει σαφέστατο: Το Ελληνικό Έθνος, εμείς οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, οπότεν κατορθώσαμε να υπερσκελίσουμε τις εθνικές μας αδυναμίες, που εκδηλώνονται με διχόνοια και διχασμό, μεγαλουργήσαμε ατομικά, συλλογικά και εθνικά, επιδεικνύοντας πρωτόγνωρες για το ανθρώπινο γένος αρετές: Ανδρειοσύνη, Φιλοπατρία, Αυτοθυσία.

Δεν χρειάζονται άλλα λόγια για αυτήν την τόσο σπουδαία Εθνική Επέτειο. Μόνο να μνημονεύσουμε: Δραγατσάνι, Αλαμάνα, Δερβενάκια, Χίος, Ψαρά, Γραβιά, Μανιάκι, Κρήτη, Μεσολόγγι και εκατοντάδες άλλοι τόποι θυσίας και δόξας. Θυσίας, όπως την περιγράψαμε, Δόξας, όπως την άφησε σε όλη του την ποίηση, παρακαταθήκη ο Σολωμός.

Ας αντηχεί πάντα ο λόγος του Γέρου του Μοριά: «Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο, όπου ημείς ελευθερώσαμε».

Ζήτω η 25η Μαρτίου, ζήτω η Ελευθερία!

Χρόνια Πολλά!»

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)